

slaget, som det forelaa tidligere, og at det havde været Noget, som der kunde være Tale om — jeg siger ikke, at jeg vilde kunne have knyttet mig til et saadant Forslag; thi det er jo altid ganske ekstraordinære Forhold. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) fremsatte det meget skarpt saaledes, at nu havde de Vedkommende ingen Ret, ikke en Gang en sædvansmæssig Ret. Jeg vil sige dertil, at der kan jo være Steder, hvor man i Alders Tid har benyttet Strandbredden, og det kan være muligt, at der er nogle Steder, hvor der er sædvansmæssig Ret. (Afbrydelse.) Jo, det kan Ingen af os sige Noget om, jeg tror ikke, det noget Sted er konstateret, men det er muligt, at det er saa. Men ganske sikkert er det, at der er ingen Ret, og det, der skulde blive Tale om, vilde altsaa være ny Ret. Naar det stilles saaledes som i Vædringsforslag under Nr. 4, maa jeg naturligvis erkende, at det er noget langt Mindre, end der tidligere har været Tale om, men jeg maa rigtig nok fastholde, at det maa kun gjælde Fiskerne i vedkommende Kommune; thi skal det udvides til andre, saaledes at enhver Fisker i Landet uden videre skal kunne gaa op paa Stranden og sige: Saadan og saadan vil jeg have det! saa synes jeg, det blev et ganske mærkeligt Retsforhold, man da kom til at etablere, og naar man affatter Forslaget saaledes, som Udvalget nu har gjort, med andet Stykke, vil jeg rigtig nok spørge, hvorledes det kan tænkes, at Paragrafens andet Stykke, som det er affattet, skulde komme til Anvendelse paa andre end Fiskere, der høre hjemme paa de paagjældende Steder. Man kan dog vel ikke give Fiskere andet Steds fra en Ret til efter 5 Mars Forløb under disse Forhold at sride ind som foreslaaet. Jeg beklager, at jeg har gjort mig skyldig i denne Misforstaaelse, hvorefter Vædringsforslag Nr. 4 skulde indeholde hele Paragrafen, et Forslag, som jeg ganske vist, som sagt, ikke vilde have knyttet mig til, men som jeg dog kunde tænke mig Muligheden af kunde blive gennemført i det andet Thing. Men denne nye Affattelse maa jeg erklære mig imod, og jeg anser det for ganske utænkeligt, at man skulde kunne gennemføre et saadant Forslag i det andet Thing. Jeg henholder mig iøvrigt til, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg ikke tror, der er noget Presserende i dette Forhold. Jeg tror ikke, det er et Forhold, som i højere Grad trænger til at afhjælpes. Jeg har ganske vist ogsaa i den senere Tid faaet Meningsstilkjendigelser om, at man fra Fiskernes Side kunde ønske at faae dette Forhold ændret. Det kan jeg ikke forvente de Ved-

kommende i. Efter den store Forhandling, som er reist her inde om dette Spørgsmaal, er det høist naturligt, at rette Vedkommende, Fiskerne, paa afskillige Steder vilde sætte Pris paa, om de virkelig kunde opnaa noget Saadant. Men det er intet Bevis for, at der er nogen virkelig absolut Trang til Stede dertil. — Under Nr. 9 har jeg tilladt mig at foreslaa „Aalevaad“ forandret til „Vaad“. Det ærede Udvalg har foretrukket en ny Affattelse af Paragrafen, en Affattelse, som falder mig noget underlig, og jeg tror, det vilde være bedre, at man lige overfor hele Befolkningen sagde: Der skal i den og den Tid være almindelig Fred, end at man træffer Bestemmelser om, at der i disse Maaneder kan lukkes en Fjerdedel af de paagjældende Bunde. Jeg tror, at det andet er en klarere og bedre Bestemmelse, og jeg frygter meget for, at Bestemmelsen, som den nu er foreslaaet, vil medføre en saa væsentlig Ulempe, at den ikke vil vise sig videre vel anvendelig. Det vil saa være Indenrigsministerens Sag at bringe det til Anvendelse; men det er virkelig ikke saa let en Sag, og det er heller ikke behageligt for Fiskerne, at de i Stedet for at vide, at de i den og den Tid ikke kunne bruge Vaad, skulde tage sig iagt for at de paa de og de Steder ikke maa bruge Vaad. Det kommer naturligvis i det Hele an paa Forstaaelsen af denne Bestemmelse, og jeg antager, at Forstaaelsen vil være saaledes, at i Marts, April og Mai Maaned kan der fredes i en Fjerdedel af de Bunde, hvor Ynglen jærlig udlækkes. Det er Hovedbestemmelsen i Paragrafen, og det er den, som jeg altsaa alene, om jeg maa udtrykke mig saaledes, maa se at finde ud af at anvende. Altsaa, man kan paa Soterritoriet i de sydlige Bunde udtage en Fjerdedel af Arealet til Fredning. Det er det Æneste, jeg bryder mig om, Resten maa jeg se, hvorledes jeg kommer ud over, hvis Bestemmelsen nogen- sinde skulde blive til Lov. — Det Vædringsforslag, jeg har stillet under Nr. 11, og som Udvalget har tiltraadt, antager jeg at kunne forbigaa. Vædringsforslaget under Nr. 13 kan jeg selvfølgelig ikke have Noget imod, Vædringsforslaget under Nr. 14 ligesaa lidt, og Vædringsforslaget under Nr. 15 er tiltraadt af Udvalget. Vædringsforslaget under Nr. 16 synes jeg ikke videre godt om. Smid- lertid skal jeg indrømme, at naar man overhovedet vil ind paa den Ting, som det jo er hævedet saa stærkt fra Udvalgets Side, at man skulde ind paa, saa kan det, her er foreslaaet, maaste nok gaa an og passere. Vædringsforslaget under Nr. 17, som jeg har troet at maatte stille, har Udvalget tiltraadt. — Jeg har stillet et Vædringsforslag under